

Arrest

nr. 271 297 van 14 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 13 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op X 1992 te X in de regio van Abyei. U behoort tot de stam El Misseriya. Uw vader heeft de Soedanese nationaliteit. Uw moeder is afkomstig uit het zuiden van Soedan. Om die reden heeft u geen nationaliteit.

Uw familie had vee en trok van plaats naar plaats, maar uiteindelijk keerden jullie altijd terug naar Timsah. U ging nooit naar school en werkte heel uw leven op boerderijen en in restaurants.

In 2010 werd u door uw ooms gedwongen om met F. te trouwen. U heeft met haar één zoon, A.H.. U heeft geen idee hoe oud hij is. U was op het moment van uw huwelijk al verliefd op een ander meisje.

U had haar hand gevraagd maar haar familie weigerde omdat uw moeder afkomstig is uit het zuiden van Soedan. Haar familie was zeer machtig. De relatie bleef duren tot zij zwanger werd. Toen haar broers dat te weten kwamen, kwamen zij u thuis aanvallen. Uw broers A. en Al.H. kwamen daarbij om het leven. U zelf werd wakker in het ziekenhuis. Na ongeveer één maand in het ziekenhuis, werd u meegenomen naar de gevangenis van de politie. U werd daar wel nog verzorgd aan uw verwondingen door een dokter. U werd dagelijks gefolterd. Als u zou worden overgebracht naar de grote gevangenis, zou u gedood worden. De dokter die u verzorgde was een kennis van uw neef. Zij hielpen u te ontsnappen. De dokter overtuigde de politie om u terug naar het ziekenhuis te sturen omwille van uw gezondheidssituatie. Daar kreeg u witte dokterskledij en zo kon u ontsnappen. U reisde met een smokkelaar naar Egypte. Van Egypte reisde u naar Libië en van Libië naar Italië. U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische autoriteiten op 30 oktober 2018.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u twee medische attesten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen en uit de inhoud van de door u neergelegde documenten niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van juli 1951 of uit een reëel risico op ernstige schade zoals vastgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft, moet worden opgemerkt dat er tegenstrijdigheden zijn tussen uw verklaringen voor de DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) en voor het CGVS. Met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd verklaart u dat u “omwille van de slag die ik gekregen heb” geheugenproblemen hebt en u zich het eerste interview helemaal niet meer herinnert en dat u hen verteld hebt dat uw broers vermoord zijn (CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud van 21.09.2021 (hierna CGVS), p. 11). Gezien er geen enkel medisch attest is neergelegd waaruit blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn een coherent relaas naar voor te brengen, blijven de vastgestelde vaagheden en incoherenties in uw relaas onverkort overeind. Boude verklaringen over eventuele geheugenproblemen, waarvan u de oorzaak trouwens binnen een onaannemelijk relaas plaatst, weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

Hoewel het inderdaad zo is dat mensen zaken vergeten en fouten kunnen maken, dient opgemerkt te worden dat u fouten maakte tegen zaken die wel heel tegenstrijdig zijn, zoals de daders die uw broers vermoordden en de reden van uw arrestatie. Zo verklaarde u voor de DVZ dat u meerdere problemen had in Soedan; de familie van het meisje met wie u een buitenechtelijke relatie had wilde u vermoorden, de autoriteiten wilden u gedwongen rekruteren en door uw problemen rond uw nationaliteit hoorde u nergens bij en had u geen rechten. De veiligheidsdiensten vermoorden uw broers omwille van de weigering te gaan vechten. U werd ook neergeschoten en er werd gedacht dat u ook overleden was. (Verklaring DVZ, p. 14, d.d. 23/11/2018.) Later verklaart u, eveneens voor de DVZ, dat u in de gevangenis werd opgesloten omdat het leger u gedwongen wou rekruteren om te gaan vechten (vragenlijst CGVS, vraag 1, d.d. 3/9/2019). U verklaart nu dat u door de broers van het meisje waar u een relatie mee had in elkaar werd geslagen en voor dood achtergelaten. Vervolgens namen de autoriteiten u mee naar het ziekenhuis en tenslotte de gevangenis. Na 3 maanden kon u uit de gevangenis ontsnappen en, d.d. 3/9/2019). Volgens deze verklaringen werd u dus aangevallen door de broers van het meisje en werden uw broers pas drie maanden later, maanden die u in het ziekenhuis/in gevangenschap doorbracht, doodgeschoten door de autoriteiten. Voor de DVZ haalt u dus expliciet verschillende problemen aan, twee verschillende daders en twee verschillende momenten. Voor het CGVS verklaart u echter dat uw broers vermoord werden omwille van uw buitenechtelijke relatie met een meisje en dat de broers van het meisje de daders waren (CGVS, p. 5, 6). U verklaart bovendien meermaals dat u en uw broers samen werden aangevallen in jullie huis, waarbij uw broers gedood werden en u voor dood werd achtergelaten (CGVS, p. 7, 9, 10).

Volgens deze verklaringen haalt u slechts één (groep) daders aan, namelijk de broers/familie van het meisje, en één moment waarop jullie samen aangevallen werden, namelijk vóór uw hospitalisatie en opsluiting. Hiermee geconfronteerd is uw reactie daarop dat ze u verkeerd begrepen moeten hebben, dat de familie van het meisje bij de overheid zit en machtig is, en dat haar neven bij de milities van de overheid zijn (CGVS, p. 11).

Verder valt op dat u bij de DVZ verklaarde op een dag naar het huis van de officieren gebracht te zijn om daar te werken en van daar ontsnapt te zijn met hup van de dokter (vragenlijst CGVS, vraag 6, d.d. 3/9/2019). Ook dit is strijdig met uw verklaringen voor het CGVS, waar u stelt dat de dokter die u in de gevangenis bezocht zorgde dat u naar het ziekenhuis gebracht werd om uw verwondingen te verzorgen, verwondingen die zo ernstig waren dat men het zelfs niet nodig achtte u van nabij te bewaken (CGVS, p. 12).

Ook verklaarde u voor de DVZ dat u in de gevangenis zat omdat het leger u wou rekruteren en u dat geweigerd had (vragenlijst CGVS, vraag 1, d.d. 3/9/2019), terwijl u voor het CGVS verklaart dat u door de politie uit het ziekenhuis werd meegenomen omwille van uw buitenechtelijke relatie (CGVS, p. 8, 12). Hiermee geconfronteerd herhaalt u uw eerdere reactie, dat haar neven bij de overheid zijn en haar familie machtig is, en ze u hebben meegenomen omwille van de relatie met het meisje (CGVS, p. 12). Verder geeft u geen enkele toelichting meer over de gedwongen rekrutering die u voor de DVZ nochtans herhaaldelijk aanhaalde. U stelt slechts dat ze veel mensen rekruteren omdat er heel veel problemen in Soedan zijn (CGVS, p. 12). Uit het administratief dossier blijkt dat u uitgebreide verklaringen aflegde bij de DVZ en dat u op geen enkel moment aanhaalde verkeerd verstaan te zijn geweest. Nadat uw verklaringen aan u werden voorgelezen, heeft u ze bovendien ondertekend.

Er kan dan ook niet aangenomen worden dat deze flagrante tegenstrijdigheden, die bovendien de kern van uw vluchtrelaas betreffen, te wijten zijn aan miscommunicatie tijdens uw onderhoud bij de DVZ.

Ook tussen uw verklaringen voor het CGVS onderling zijn er tegenstrijdigheden: zo verklaart u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u drie maanden in het ziekenhuis verbleef (CGVS, p. 5). Even later herhaalt u: “wakker geworden in het ziekenhuis, drie maand in het ziekenhuis en dan direct vertrokken” (CGVS, p. 7). Nog later verklaart u echter “ik werd wakker in het ziekenhuis, ik ben een tijdje in het ziekenhuis gebleven, toen mijn gezondheid iets beter was, werd ik direct naar de politie en de gevangenis gestuurd” (CGVS, p. 8). Erop gewezen dat u eerder had gezegd dat u rechtstreeks uit het ziekenhuis gevlucht was, is uw antwoord “neen, want u had mij gezegd dat we later in detail alles gaan bespreken” en “ik bedoel, ik ben niet meer thuis geraakt sinds de aanval” (CGVS, p. 8), wat geenszins verklaart waarom u nu eens over één maand en dan weer over drie maanden hospitalisatie zou spreken. Ook verklaart dat niet waarom u eerst zou zeggen dat u rechtstreeks uit het ziekenhuis gevlucht bent, om de derde keer te zeggen dat u van het ziekenhuis werd overgebracht naar de gevangenis.

Uw verklaringen voor de DVZ en voor het CGVS over uw familiale situatie zijn bovendien onderling strijdig. Zo verklaart u voor DVZ in september 2011 vertrokken te zijn uit Soedan en aangekomen te zijn in Egypte (verklaring DVZ, p. 14, d.d. 23/11/2018). Tevens verklaart u echter in november 2012 getrouwd te zijn en in oktober 2014 een zoon gekregen te hebben, wat onverenigbaar is met een vertrek uit Soedan in 2011, aangezien uw familie daar achterbleef (verklaring DVZ, p. 7, 8, d.d. 23/11/2018 en CGVS p. 7).

De tegenstrijdigheden in uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS en in uw verklaringen voor het CGVS onderling laten toe reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw beweerde vervolgingsfeiten.

Bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten kan bovendien het volgende opgemerkt worden.

Uw verklaringen over de buitenechtelijke relatie met het meisje zelf zijn eerder vaag. Zo is uw antwoord op de vraag wanneer de relatie begon “al lang” en op de vraag hoe heeft u haar leren kennen “zij woont in die wijk” (CGVS, p. 8). Gevraagd naar meer details over de kennismaking, blijft u nog steeds op de oppervlakte “van dezelfde regio, ik heb ze meerdere keren gezien, ik heb ze lang zo gezien, zo is de relatie begonnen”. Erop gewezen dat dat heel algemene omschrijving was en gevraagd om meer gedetailleerd te zijn, herhaalt u “ik ken ze van toen we nog klein waren”.

Nogmaals gevraagd hoe de relatie dan begonnen is, herhaalt u dat u haar kende van toen u klein was, dat u verliefd op haar was, dat ze uit een rijke familie kwam, dat haar familie machtig was, en dat ze u daarom direct in de gevangenis hebben gezet (CGVS, p. 8). Even later nogmaals gevraagd hoe lang u een relatie had, ontwijkt u de vraag opnieuw: "ik ken ze heel lang, want ze zijn burens" (CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd wanneer de relatie begon is uw antwoord "2009, zo iets" (CGVS, p. 13). Ook verwijst u consequent naar haar als "dat meisje" en noemt u haar naam pas wanneer u dat gevraagd wordt. **Dat u dergelijke vage en oppervlakkige verklaringen aflegt over iemand van wie u verklaart te houden, in die mate dat u het risico nam een strafbare buitenechtelijke relatie met haar aan te gaan, (CGVS, p. 9), is weinig overtuigend en heeft een negatieve impact op de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Verder beweert u enerzijds dat haar familie heel machtig was, maar blijft u daar anderzijds heel vaag over. Zo verklaart u onder meer "haar ooms werken ook voor de overheid, voor de politie, hoge functies" (CGVS, p. 8) en "haar oom langs moederskant is ambtenaar van de overheid, haar oom langs vaderskant is bij de autoriteit, politie, andere ooms ook, langs vaderskant" (CGVS, p. 10). Gevraagd welke functie de ambtenaar dan heeft, blijft u op de oppervlakte "alle mensen spreken over hem als de grote ambtenaar van de overheid" (CGVS, p. 10). Wat u bedoelt met de oom die bij de autoriteit is, kan u wederom niet concretiseren "dat zeggen de mensen, dat haar oom bij de autoriteit werkt" (CGVS, p. 11). Ook legt u tegenstrijdige verklaringen af over de "machtige" stam waartoe ze zou behoren. U verklaart eerst "Fatliya, zij komt uit een heel rijke stam" (CGVS, p. 9), om even later op dezelfde vraag "Afdari" te antwoorden (en dit te bevestigen wanneer de Protection Officer het woord "Afdari" herhaalt, CGVS, p. 13). **Deze bijkomende vage en gedeeltelijk tegenstrijdige verklaringen hebben een verdere negatieve impact op uw geloofwaardigheid.**

Daarnaast zijn uw verklaringen over de eigenlijke aanval heel vaag. Een eerste maal gevraagd wat er precies gebeurd is, antwoordt u "ze hebben ons aangevallen, ze zijn bij mij thuis geweest, ik zat daar met mijn broers, en zij hebben ons vermoord, maar god wilde voor mij om herboren te zijn" (CGVS, p. 9). Gevraagd om meer gedetailleerd te vertellen herhaalt u hetzelfde in licht andere bewoordingen, zonder echt details toe te voegen (CGVS, p. 10). Ook is het opmerkelijk dat u, die het doelwit van de daders was, de aanslag overleefde en uw broers niet. Bovendien verklaart u dat u, toen u niet langer in het ziekenhuis verbleef, nog verzorgd werd door een dokter, die naar de gevangenis kwam om u te behandelen (CGVS, p. 8). Het is echter weinig aannemelijk dat, als haar familie zo machtig is als u beweert, en als ze u hadden willen doden, u nog verzorging van een dokter gekregen zou hebben terwijl u tegelijk ook dagelijks gefolterd werd (CGVS, p. 8). U heeft daar zelf ook geen aannemelijke verklaring voor: "dat weet ik niet, misschien wilden ze mij zo lang mogelijk martelen, tot ze ermee klaar zijn, en dan pas doden, ze willen plezier hebben om mij zo lang mogelijk te martelen, daarom wilden ze mij behandelen, om niet snel te sterven" (CGVS, p. 11). Daarbij is het minstens ook vreemd te noemen dat ze u bovendien nogmaals terug naar het ziekenhuis lieten gaan, van waaruit u kon ontsnappen (CGVS, p. 12). Er nogmaals op gewezen dat ze dan wel veel moeite deden om u in leven te houden, voor iemand die ze eigenlijk dood wilden, herhaalt u wat u eerder zei: "dat weet ik echt niet (...) maar ik geloof wel dat ze mij zo lang in leven wilden houden om mij zo lang mogelijk te martelen, om mij pijn te doen, en dan uiteindelijk vermoorden" (CGVS, p. 12). **Deze vage en onwaarschijnlijke verklaringen over de aanval hebben een verdere negatieve impact op uw geloofwaardigheid.**

Gevraagd waar uw familie nu woont stelt u niet echt te weten wat er mee gebeurd is, u werd geslagen, u werd wakker in het ziekenhuis, verbleef er drie maand en bent dan direct vertrokken. U stelt niet te weten waar ze nu zijn, wat er met hen gebeurd is en of ze in Timsah gebleven zijn. Hoewel u zowel bij DVZ als voor het CGVS meermaals herhaalt dat uw broers vermoord werden (zie supra), blijkt dat u zelfs niet eens met zekerheid weet wat er met hen gebeurde. U verklaart immers, gevraagd hoe u te weten kwam dat uw broers vermoord werden, dat u veronderstelt u dat uw broers overleden zijn want "moesten ze niet dood zijn, zouden ze ze toch naar het ziekenhuis brengen naar mij, of gaan ze mij bezoeken in het ziekenhuis?". (CGVS, p. 7.) U verklaart geen contact meer gehad te hebben met uw familie sinds u werd aangevallen en in het ziekenhuis terecht kwam (CGVS, p. 7, 8, 11). Nochtans zou de dokter die u geholpen heeft uw familie kennen en samen met uw neef uw ontsnapping geregeld hebben. Diezelfde dokter behandelde u in de gevangenis. (CGVS, p. 12.) **Er kan dan ook niet worden ingezien dat u niet kan toelichten hoe u te weten kwam dat uw broers vermoord werden, maar in plaats daarvan zelfs laat uitschijnen hier niet zeker te zijn of ze inderdaad stierven.** Zelfs indien u hier niet onmiddellijk informatie over verkreeg via de dokter die in contact stond met uw neef, kan worden aangenomen dat u in de mogelijkheid was later contact te nemen met uw neef of met uw familie om minstens duidelijkheid te verkrijgen over het lot van uw broers. Van een verzoeker, die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, kan minstens

worden verwacht dat deze tracht zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst en dat hij aldus op welke wijze dan ook zal trachten contact te houden met personen die hem deze informatie kunnen verstrekken. Dat u klaarblijkelijk niet informatie in te winnen over het lot van uw broers, vrouw en kind na uw vertrek uit Soedan, getuigt van een gebrek aan interesse voor uw voorgehouden problemen en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde vrees voor vervolging.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS fundamenteel verschillen en dat de verklaringen die u voor het CGVS aflegt vaag, oppervlakkig en deels tegenstrijdig zijn en er bijgevolg geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen.

De medische attesten die u ter staving voorlegde (dd. 07/01/2019 en 21/10/2019) kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. In de attesten is sprake van littekens en fysieke klachten die u naar eigen zeggen hebt opgelopen ten gevolge van een schotwonde in 2011. De artsen doen in de attesten echter geen uitspraak over de precieze omstandigheden waarin u deze letsels hebt opgelopen en kunnen deze overigens ook nooit met absolute zekerheid schetsen. U kunt deze letsels dan ook in andere omstandigheden hebben opgelopen. Een document op zich kan bovendien nooit de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen ombuigen.

Wat uw verklaringen betreft dat u geen nationaliteit zou hebben, kan het volgende worden opgemerkt. U verklaart dat uw vader de Soedanese nationaliteit heeft en uw moeder de Zuid-Soedanese nationaliteit (NPO, p. 6). U bent geboren in Timsah, dat in Soedan gelegen is. U bent gehuwd met een Soedanese vrouw (NPO, p. 7). U verklaart dat u geen nationaliteit heeft, dat u geweest bent om het te vragen, maar dat ze hebben gezegd "je moeder komt uit het zuiden van Soedan, je krijgt geen nationaliteit van het noorden" (NPO, p. 13). Gevraagd te verduidelijken waar u geweest bent om de nationaliteit aan te vragen, is uw vaag antwoord "in Al Miglet" (NPO, p. 13). Nogmaals om verduidelijking gevraagd, blijft uw antwoord nog steeds onduidelijk: "ik ben samen met mijn vader gegaan, en zij hebben tegen mijn vader gezegd, jouw zoon krijgt geen nationaliteit omdat zijn moeder uit het zuiden van Soedan komt." (NPO, p. 13). Nogmaals gevraagd over wie u het dan heeft, is uw antwoord "ik weet het zelf niet, ik ben samen met mijn vader gegaan, ze hebben tegen hem gezegd dat hij naar daar moet gaan, daar zijn ze bezig met nationaliteiten en officiële documenten" (NPO, p. 14). Even later verduidelijkt u dat u in 2009 met uw vader poogde uw nationaliteit in orde te brengen. Gevraagd of u daarna nog probeerde om documenten te krijgen, is uw antwoord: "ik heb geen enkel document om andere documenten te bekomen. We zijn naar die dienst gegaan waar ze documenten maken, en ik kreeg niks van hen" (NPO, p. 14). Er kan worden vastgesteld dat u uw pogingen om "nationaliteit" te bekomen slechts zeer beperkt kan toelichten. Bovendien stelt u in 2009 met uw vader getracht te hebben de Soedanese nationaliteit te verkrijgen, doch zou men u geantwoord hebben dat uw moeder uit het Zuiden van afkomstig is en aldus geen nationaliteit kan krijgen (zie supra), terwijl Zuid-Soedan pas twee jaar later onafhankelijk werd van Soedan. U stelt dat u de nationaliteit wilde verkrijgen voor als uw zoon in het ziekenhuis zou belanden (CGVS p. **Sowieso kan niet worden ingezien waarom u als zoon van een Soedanese vader, die overigens tot een Arabische stam (El Misserya) behoort, geen recht zou hebben op de Soedanese nationaliteit als u daar de nodige stappen toe zou zetten, en dit op basis van de (ook nu nog) geldende Soedanese nationaliteitswetgeving die voorschrijft dat een persoon Soedanees is bij geboorte als zijn vader Soedanees is.** (Zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier.) De vaststelling dat u niet weet waar uw moeder geboren is (CGVS, p. 6), enkel dat zij uit "het zuiden van Soedan" komt en ook geen idee heeft waar uw vader geboren is (CGVS, p. 4, 6), bevestigt verder dat u nooit ernstige pogingen ondernam de Soedanese nationaliteit te verkrijgen. Er kan immers niet worden ingezien hoe u dit zou gedaan hebben, zonder zelfs maar op de hoogte te zijn van de geboorteplaats uw moeder of uw vader. Bovendien blijken ook hier uw verklaringen voor het CGVS strijdig met uw verklaringen voor DVZ, waar u stelde dat uw moeder geen nationaliteit heeft, omdat zij noch door Soedan, noch door Zuid-Soedan erkend wordt (verklaring DVZ, p. 6, d.d. 23/11/2018).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;.

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;

Schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1,4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ;

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft".

Verzoeker geeft een theoretische toelichting inzake de voormelde bepalingen en beginselen.

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op ongerijmdheden die de Commissaris Generaal meent te mogen afleiden uit de vergelijking van de verklaringen van de verzoekende partij bij de DVZ en vervolgens bij het CGVS eb uit het besluit dat het CGVS meent te mogen trekken nopens de nationaliteit van de verzoekende partij, op grond van de informatie die het CGVS geraadpleegd heeft en de interpretatie ervan door het CGVS;

Dat welke ook de tegenstrijdigheden zijn die door het CGVS kunnen worden aangehaald, staat één element centraal ter beoordeling van het risico in geval van terugkeer, nl de regio van oorsprong van de verzoekende partij, een element dat op zich helemaal niet betwist wordt door het CGVS;

Het staat du vast dat de verzoekende partij die tot de stam El MISSERIYA behoort steeds in de regio van ABYEI gewoond heeft.

Het CGVS betwist dit niet doch verzuimt het volgende te vermelden, zodat hiermee ook geen rekening gehouden werd, daar waar het om een heel centraal element gaat.

De EL MISSERIYA clan is een nomadische clan , die voorstaander is van aansluiting met SOEDAN.

De regio van ABYEI is rijk aan olie en water, en maakt sedert 2010 het voorwerp van gevechten en bittere onderhandelingen.

De regio heeft thans steeds geen status ondanks 10 jaar conflict en onderhandelingen, ondanks de aanwezigheid van UNO troepen.

De leden van de clan EL MISSERIYA komen regelmatig in hevige en gewelddadige conflicten met de leden van de clan NGOK DINKA die voorstanders zijn van aansluiting met ZUID SOEDAN;

Hun vijandigheid vindt zijn oorsprong in de jaren 1900...

Dat de veiligheidsraad van de VN zich heel bekommerd verklaard heeft nopens de situatie van de plaatselijke bevolking en de verlenging van de tussenkomst van de UNO troepen aanbevolen, daar hun mandaat in mei 2021 beëindigde.

Dat dit bevestigd wordt door dit verslag van de Veiligheidsraad, oorspronkelijke tekst in het Frans met vrije vertaling naar het Nederlands.

[citering van verslag SC/14505 van de VN Veiligheidsraad van 26 april 2021]

Dat de Veiligheidsraad nogmaals op 27.10.2021 is samengekomen om over de verlenging van het mandaat van de UNISIA ter plaatse te bespreken, ook rekening houdende met de putch in Soedan van 25.10.2021Een element dat niet te voorzien was en soswieso de onderhandelingen tussen de twee staten wijzigt, inbegrepen de status van ABYEI...die een enorm economische potentieel heeft, ondanks het feit dat de bevolking een humanitaire crisis doerstaat en te kampen heeft met hongersnood...

[citering van verslag CS/14675 van de VN Veiligheidsraad van 27 oktober 2021; citering van verslagen van de secretaris-generaal inzake Soedan en Zuid-Soedan – S/2021/881, S/2021/805]

De situatie in 2021 is, vergeleken met de situatie in 2011, bijna vergelijkbaar, behalve dat de spanningen zijn geëscaleerd en de humanitaire crisis is verergerd...

Er is dus geen sprake van enige verbetering, noch op korte noch op middellange termijn.

De staatsgreep in Soedan maakt de situatie alleen maar delicateser omdat de putchisten op politiek vlak en op internationaal niveau moeilijk als aanvaardbare onderhandelaars kunnen worden beschouwd...

CFR DE SITUATIE IN 2011 :

[citering landeninformatie uit 2011 inzake het geschil in Noord- en Zuid-Soedan over de regio Abyei]

Dat de verklaringen van de verzoekende partij in deze gestoord context blijken reeds meer geloofwaardig, daar de verzoekende partij inderdaad in verscheidene problematieken gewikkeld werd. .waaronder ook rekrutering ...

De verzoekende partij is verward, is volledig ongeschoold en is opgevoerd in een context van geweld...

Zij heeft het uiterst moeilijk om een synthese op te maken van al zijn problemen en heeft ook geen verstand van wat een synthese of samenvatting is...

Zij leefde met haar kudde, semi-nomadisch .

De problematiek in verband met haar gebrek aan nationaliteit kan, in de context van haar gezin en van haar regio van herkomst , zomaar niet van tafel geveegd worden op grond van theoretische redeneringen, die volledig los staan van de situatie ter plaatse, zoals hoger geschetst.

Het Commissariaat -Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen meent ten onrechte uit de feitelijke situatie zoals de Commissaris Generaal die interpreteert, te kunnen afleiden dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te hebben.

Dat het CVGS geen correcte inschatting maakt van het risico in geval van terugkeer, een risico dat uiteraard hoog staat gelet op de afkomst van de verzoekende partij die door het CVGS niet betwist wordt.

Dat zij verder in het kader van een gedwongen terugkeer, - en zij zal geenszins vrijwillig terugkeren-, geen enkele mogelijkheid heeft om aan controle te ontsnappen bij de grensovergang.

Zij beschikt immers over geen documenten en zou die moeten aanvragen...

Dat alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

AANGAANDE DE SUBSISIAIRE BESCHERMING

Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48,4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CVGS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekende partij

Dat de beslissing van het CVGS bijgevolg de aangehaalde middelen schendt".

2.2. Bij aanvullende nota van 11 maart 2022 voegt verweerder de COI Focus "Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021" van 24 januari 2022.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn

verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Verzoeker voert in het verzoekschrift geen nuttig concreet verweer tegen de terechte en pertinente motiveringen in de bestreden beslissing inzake het door verzoeker aangebrachte asielrelaas.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker legde flagrant tegenstrijdige verklaringen af aangaande elementen die de kern van zijn asielrelaas raken (onder meer inzake de vermeende rekrutering en de buitenechtelijke relatie);
- verzoekers verklaringen voor de DVZ en het CGVS over zijn familiale situatie zijn onderling strijdig;
- verzoekers verklaringen over zijn (strafbare) buitenechtelijke relatie en het meisje zijn onaannemelijk vaag;
- verzoeker legt vage en onwaarschijnlijke verklaringen af over de aanval;
- verzoeker kan niet toelichten hoe hij te weten kwam dat zijn broers werden vermoord en laat tijdens het persoonlijk onderhoud uitschijnen dat hij niet met zekerheid weet of ze daadwerkelijk stierven;
- verzoeker liet na informatie in te winnen over het lot van zijn broers, vrouw en kind na zijn vertrek in Soedan, wat getuigt van een desinteresse voor zijn eigen voorgehouden problemen;
- de door verzoeker neergelegde medische attesten kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande vaststellingen;
- inzake verzoekers bewering geen nationaliteit te hebben, maakt hij niet aannemelijk waarom hij als zoon van een Soedanese vader die overigens tot een Arabische stam behoort, geen recht zou hebben op de Soedanese nationaliteit als hij daar de nodige stappen toe zou zetten, en dit op basis van de geldende Soedanese nationaliteitswetgeving die voorschrijft dat een persoon Soedanees is als zijn vader Soedanees is.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift louter dat, welke tegenstrijdigheden ook worden aangehaald, zijn regio van herkomst Abyei en behoren tot de stam El Misseriya niet wordt betwist. Hij verwijst vervolgens naar algemene informatie aangaande zijn regio van herkomst, benadrukt dat zijn verklaringen geloofwaardig zijn binnen deze gestoorde context en stelt dat hij verward en ongeschoold is en is opgegroeid binnen een context van geweld.

Verzoekers gebrek aan scholing en analfabetisme kan niet overtuigen als verschoning van de talrijke flagrant tegenstrijdige, vage en onaannemelijke verklaringen inzake kernelementen van zijn voorgehouden asielrelaas, zoals terecht door verweerder vastgesteld.

Immers, ook van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij coherente en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de gebeurtenissen die hij zelf heeft ervaren en die bovendien aan de basis van zijn vertrek uit zijn land van herkomst zouden liggen. Bovendien worden geen elementen aangebracht die erop kunnen wijzen dat analfabetisme (of verwardheid) verzoekers inherente verstandelijke vermogens heeft aangetast. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde die verzoeker vlot kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Daarnaast dient er nog op gewezen dat nergens in de door verweerder bijgebrachte of in het verzoekschrift aangehaalde informatie wordt geadviseerd om aan elke persoon afkomstig uit Abyei en/of behorende tot de stam El Misseriya een vorm van internationale bescherming te bieden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

Verzoeker lijkt ook te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit zijn eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij gegronde vrees voor vervolging koestert, dan wel een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat verweerder geen onderzoek heeft gedaan in het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, dient benadrukt dat verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen beroept als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de aanvullende nota van verweerder, gedateerd op 11 maart 2022, en de beschikbare informatie (COI Focus *Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021* van 24 januari 2022) waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Soedan geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Deze terechte en pertinente motivering luidt als volgt:

“Wat de huidige situatie in Soedan betreft, blijkt uit de beschikbare informatie (zie COI Focus “Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” dd. 24/01/22, waarvan een kopie zich in bijlage bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt.

Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd.

Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Soedan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS) (voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse. Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Soedanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Soedan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen. Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij er niet in geslaagd is deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.”

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De verwijzingen in het verzoekschrift naar verslagen van de VN Veiligheidsraad en de landeninformatie uit 2011 inzake het geschil over Abyei doen geen afbreuk aan voornoemde informatie van verweerder, die gebaseerd is op talrijke en actuelere bronnen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS